

טעינת זיתים הפוכים בבית הבוד, וסתימת כדים, והעלאת פשתן מן המשרה, וצמר מן היררה.

ואמר רבן שמעון בן גמליאל, שכל זה כשיש אחרים שראוים לעשות כן, אבל אם אין שם אומן אלא הוא, יעשה בעצמו בצנעה^א.

רבים צריכים לו

דבר נוסף אמר רבן שמעון בן גמליאל בענין זה, והוא, שאבל שהרבים צריכים לו, מותר גם כן לעשות, כגון אם היה אומן לרבים, או ספר ובלן^ב לרבים, והגיע עת הרגל, שהכל צריכים לו, ואין שם אומן אלא הוא, **הרי זה יעשה^ב**. והטעם לכך, כי כשלא יעשה, יש לו הפסד, וגם יש צורך רבים בעשייתו.

אריסים חוכרים וקבלנים שארע בהם אבל

האריס הוא זה שמקבל שדה מבעליה לעובדה, על מנת לחלוק עם הבעלים ביבול למחצה לשליש או לרביע.

והחוכר הוא המקבל שדה מבעליה לעובדה, על מנת לתת לבעלים סך קבוע מהיבול, כגון כך וכך כורים לשנה, בין יהיה היבול הרבה או מעט.

והקבלן הוא המקבל שדה מבעליה לעובדה, ויהיה שכרו מהבעלים בעבור עבודתו סך קבוע של ממוון, בין יהיה היבול הרבה או מעט.

וכל אלו, **אם ארע בהם אבל**, וצריכים לעבוד בשדה בימי אבלותם, **הם אינם עושים, אבל אחרים עושים בשבילם^ג**.

^א ואף על גב דרבן שמעון בן גמליאל נמי מודה לדרב שישא בריה דרב אידי, דאסורין בימי אבלו, מודה היכא דאין שם אומן אלא הוא, דשרי, ובצינעא. [תוס'].

^ב שומר בית המרחץ, ומשמשן בבית המרחץ, ונוטל מכל אחד שכרו. [רש"י].

^ג ולא גרסינן הכא בצנינעא, דהא רבים הוא. [רש"י]. י"מ שדבר זה עושה אף כשיש אחר משום צורך רבים והרגל. וי"מ גם זה עושה רק כשאין אחר. [ע"י תוס'].

^ד משום פסידא דמשכיר שרינן. [תוס'].